

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De natiuitate Christi. III Sermo. IX

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Tertio infero q̄ nō solū est desiderabile et mirabile. sed etiā insup̄ est opus imitabile proficere volentibz. Nam datū est in exemplū omnibz statibz. Unde q̄ volūt mundum premere. honores abjicere. carnem subijcere xpm̄ intueant. Omnia enim circa eū sunt humilima. Nam ad p̄fusionem superbie n̄se voluit nasci et modica gente. in modica ciuitate. ex paup̄cula matre. in vili tugurio. in pannis rudibus. in duro presepio. in cōmuni diuersorio. Unde Auḡ. dicit q̄ exq̄ homines diuitias appetebant. idō paup̄ esse voluit. honoribz inhiabant. ret noluit fieri. mala omnia fugiebant. ideo omnia mala sustinuit. Ex his patet q̄ volens esse particeps gaudij p̄itis tria debet habere p̄cipua quibz poterit xpm̄ inuenire. Primo vt sit paruus et humilis in sua reputatōe. Hoc significat infans inuentus. Secōdo vt sit paup̄ et preceptor secularis vanitatis. Hoc significat inuolutio pannoz. Tertio q̄ sit vite tempate et p̄ deo patiens aspera. Hoc significat in prepio positus. Et quo patet q̄ triplices hoies excludunt a p̄senti solēnitare. Primo sup̄bi et inflati d̄ se p̄sumētes. Secōdo diuites auari infatigabiles de pecunijs cogitātes. Tertio delicati et luxuriosi voluptatibz vacantes. Quē tria nos abijcētes p̄trū p̄dicis insistantus. quatenus xpm̄ hodie natū inuenire increamur. zc.

De natiuitate Christi. III

Sermo. IX

Verbū caro factū

Est. Joh. i. Si p̄siderem⁹ fratres charissimi p̄sentis solēnitatis beneficicia nobis a deo exhibita. nō solum ad gratiarū actiones p̄tantis beneficijs assurgere. sed etiā tam miram q̄ mirabile bonitatem nobis misericorditer ostēsam admirari atq̄ stupere ouenit. Viro nāq̄ mō sed gratioſo pietat̄ affectu tota sancta trinitas incarnatōez filij dei z eterni p̄bi ordinauit p̄ q̄d bonitatem suā immēsam nob̄ cōmunicauit et ab eterno mortis interitu q̄ suim⁹ addicti tā sapiēter q̄ clemēter p̄suauit z liberauit. sicut lat⁹ deducit Bern̄. li. d̄ amore dei. ca. xij. dices in hec v̄ba. Cū bonitas diuina multis infinitis bonis abundaret. z offerret ea omnibz. nec esset q̄ reciperet vel sciret recipe vel doceret recipe. nec q̄ illuc

posset ascendere vbi dona hec distribuiff qui huc posset deferre. Opus em̄ erat mediator inter nos et deū. p̄ quē nostra bona opera appropinquarent deo. z bona dei nobis. Inuit ergo consiliū tota trinitas. cōsiliū illud de quo p̄pha dicit. Consiliū antiquū verū fiat. Videbat quippe deus quantū ad hominē omnia cōfusa. omnia turbata. nichil stare in loco suo. nihil p̄cedere ordine suo. Videbat hominem in regione dissimilitudinis tam longe vt p̄ se nec posset nec sciret redire. Angelus em̄ p̄sumebat similitudinē dei dices. Domam sedem meā ad aquilonem z ero similis altissimo. Domo similiter deus esse voluit cui p̄sua sum erat esse sicut dii. Ergo ne inquit d̄ filius me⁹ splēdor glorie mee z figura substantie mee in ip̄a mei similitudine tot habebit et pares z socios. Precipit⁹ ē vt et q̄ tam homo q̄ angelus. Videns ymago dei filius angelū z hominē q̄ facti erant ad ymaginez (non tū q̄ ip̄a ymago dei essent) p̄ inordinatū ymaginez z similitudinis ei⁹ appetitū perisse. heu inquit sola muleria caret inuidia. sed subueniendū est ei cui subuenire nō p̄hibet iusticia. Exhibeo igit̄ me homini hominē despectū et nouissimū vrozū. virū doloꝝ z scientē infirmitatē. et vt zelet et immitat in me humilitatē per quā pueniat ad gloriā. Hec Bern̄. Ex quibus verbis colligitur breuiter q̄ incarnatio vbi hodie facta nobis. maxime grām pietatis ostendit in eo q̄ dictū est. Cum homo ex se nō haberet recuperatōis remedium. dei filius homo factus. eius ruine compariens ip̄m recōciliauit. Unde p̄ter h̄ v̄bz illō diuine mēt̄ a seculo absconditū nobis factū est caro visibilis vt mediū ille faceret inter deū z hoies; more boni mediatoris et p̄sonam induit z actu factus est hō. Circa materiā sermonis de generatōe verbi diuini insistentes. triplicē p̄sideratōem obſeruabim⁹ xp̄ifidelibz. p̄futurā. altiorē doctozū reliq̄ntes. Nō alia sapiētes s̄ hūilibz p̄sentētes. ne q̄d absit tāq̄ remerarij p̄seruatores opprimamur a gl̄ia. Generatōz illā diuini p̄bi in natura diuina q̄s enarrabit. Nā z si licz scire qz dei filius de deo p̄re natus sit non tū licet scire modū quō natus sit. Credi p̄ illa generatio. inq̄ri non p̄r. Inq̄t Ambrosi⁹ in li. 5 gentiles. Ad sp̄ale igit̄ generatōz p̄bi d̄i hodie factāz p̄tētes. alia p̄sentētes

De natiuitate chrisi

Primo videam? generatōis hui? ubi neces-
sitate. Secōdo et generatōe collatā vilitatē
Tertio generatōis modū et q̄ritatē p̄ scrip-
turā significatā. Quia describit tria euan-
gelii hodiernū. Nam necessitatē ostendit
cum dicit. Erat lux p̄ a rē. Utilitatem cum
dicit. In p̄ria venit. Hodum et qualita-
tem cum subdit. Et verbū caro factū est.

¶ Circa primū sciendū

q̄ verbū diuinū intelligit? q̄rue filius dei
Primo. quia sicut verbū de solo corde p̄-
cedit. et p̄ ip̄m sapientia cordis innotescit.
sic p̄ filiū dei patris claritas declaratur. scz
potentia sapientia et bonitas. Sed di-
ceres. tamen hoc etia? sp̄s sancti facit. Re-
spondeo q̄ licet in se loquit̄ totā essentiam
patris. quia etia? illa tria sunt in eo. non ta-
men in se alloquit̄ proprietatē patris qua pro-
ducit aliū ex se. Et ideo nō dicitur (sicut nec ex
p̄ductio) generatio. sicut p̄ductio filij. Quā
in patre est omnis veritas et p̄ceptio. in filio
platio. in sp̄s sancto auditio. Iuxta illud
Jobanis. xvi. Non em̄ loquet̄ a se ip̄o. sed
que cuius audiet loquet̄. Et h̄ est verum de
locutione interiori. quia exterior sit etia? p̄
operationes sp̄s sancti. Secōdo quā aliquis
cessat dicere verbū. vox eius euascat et de-
sinit esse. Ita si pater cessaret generare ver-
bū suū. desineret tota vniuersitatis machi-
na que p̄ ip̄m subsistit. et est quasi vox eius
Dicit em̄ et facta sunt. s̄m Bre. et Thomā.
Unde ad Hebr. j. Portans omnia verbo
fuitis sue. Quā substantia totius creature
est eterna generatio verbi. Sed diceres.
tū ubi eternaliter generat a p̄te. q̄re mūd?
nō ē ab eterno. Rūdeo q̄ nō oportet h̄ p̄cedi.
q̄ licet possit esse ubi n̄m sine h̄ q̄d sequat̄
opus. tū nō p̄t esse opus q̄n p̄cedat ubi in
corde. Ita etia? fili? dei potuit generari ab
eterno sine p̄ductōe mūdi. s̄z mūd? nō po-
tuit p̄duci sine ubi dei. Tertio sicut verbū
n̄m nullus est cognitōis sine voce. ita de-
us nō esset a nob̄ cognit? nisi p̄ illā sapien-
tiā filij sui illustraret. et ad cognitōem eius
duccret. Quā ip̄e dicit se m̄grm Joban. xij.
Nos vocatis me magister. Istis p̄missis
videamus de necessitate generatōis hui?
ubi. Et reuera magna necessitas fuit sue ge-
neratōis. Totus em̄ mūdus iste fuit tene-
brosus p̄uersitate. et defectibus ac ignorātia

plen? ita q̄ humanū gen? non cognoscebat
deū. Ita. j. Cognouit bos possessore suum
israel autem me non cognouit. Secundo
non cognoscebat homo statū suū. ij. Loz.
ultimo. An nō cognouistis vos metip̄os.
quia x̄ps ih̄sus in vobis est. nisi forte repro-
bi estis. Secundo nō cognoscebat immi-
nens periculū. Luce. xix. Si cognouisset
et tu. Venit ergo filius dei per incarnatōz
suā et illuminauit abscondita tenebrarū ha-
rum. ita q̄ homo iam cognoscat creatorem
suū. et eū melius ac feruentius diligit q̄ pri?
Sicut dicit Thomas contra gentiles li-
bro. iij. Unde ap̄lus ad Ephes. quinto.
Eratis aliquādo tenebre. nunc autem lux
in dño. Et. ij. Loz. iij. Nos vero om̄es re-
uelata facie gloriā domini specularantes in
eandē ymaginē transformamur. Secūdo
homo cognoscat statum suū. Unde post in-
carnationē christi homines multum pen-
sant nobilitatē conditionis sue et cōstamina-
re erubescunt. Sicut dicit Augustin? de se
ip̄o. Postq̄ intellexi me sanguine christi re-
demptū nolui membra mea venalia exhibe-
re. Tertio cognoscat homo imminēs pe-
riculū. Sic em̄ ab ip̄o dicitū est. quia malū
idunt in supplicij eternū. Mat. xxv. Istā
ergo necessitatē incarnationis x̄pi tangens
euangelista dicit. Erat lux vera que illumi-
nat omnē hominē venientē in hūc mūdū.
¶ Sed diceres. Nōne adhuc multi sunt
in tenebris ignorantie p̄fidie et p̄uersitatis
quomodo ergo illuminat omnē hominem
Respondit Chryf. in omelia hodierna. q̄
quantū est in x̄po illuminat omnē hominē
quia nulli deest. ymo vult om̄es homines
saluos fieri et ad agnitionē suam venire. vt
dicit. j. Thimo. ij. sed multi ponunt obices
peccati ne illuminent. Sicut patet exēplū
de fenestra que si aperitur illuminat do-
mus. Non est tū culpa solis si nō illuminat
p̄ clauas fenestrā. Unde illud intelligitur
s̄m Augu. in lib. Enchiridion de voluntate
antecedente et non cōsequente. Sicut po-
nit etiam Aya exēplū de iudice ciuitatē.
qui om̄es vult saluos esse in vita eoz. q̄n-
tum in ip̄o est saluo ordine iusticie. Prop̄
quod euangelista b̄n dicit. ostendens istū
defectū cognitōis. In mundo erat. et mun-
dus p̄ ip̄m fact? est. et mūdus eū nō cognouit.
Quasi diceret. iste defect? nō ē ab essen-
tia ubi. q̄ in mūdō erat p̄ essentia potentia

2 presentia nec ex inuisibilitate sua. quia fecit
 op^o suū ita euidēs q̄ euidētia sua creatorē
 declararet. Sap. xij. A magnitudine crea-
 ture potat creator intueri. Roz. Inuisibi-
 lia dei zc. Quo ad hō dicit Job. j. Et mūd^o p
 ipm fact^o ē. scz vt in ipō lux manifestaretur
 sic artificii i artificiato. Un aut sit defect^o
 cognitōis hōi subdit. mūdus eū nō cog-
 nouit. Ad intelligit duobz modis. scz pmo
 fm naturaz. qz licet hō sciat pdicta auxilia
 nō hūana vtute impendi. tñ hō deficiens
 est in se ab hac cognitōe scz a q̄ huiusmo-
 di auxilii impendat. Job. xxxij. Unusq̄s
 qz inuēt eū. pcul. Scdm etiā culpā nō cog-
 nouit eū mūdus. i. amatores mūdi inoz-
 dinati. Quia fm Augu. amor mūdi maxie
 retrahit a cognitōe dei. eo q̄ fm Jacobum
 in canonica. inimicū dei pstituit. Ex q̄ infe-
 ro q̄ falsa est locutio mūdanoz hōim inoz-
 dinate amantiū q̄scūqz creatas. dicentiū se
 cognoscere deū. Patet qz fm Thomā sup
 Job Qui nō diligit deū non p̄ eū cogno-
 scere. j. Loz. ij. Animalis hō nō p̄cipit que
 dei sunt. Et his oibz scdo infero triplicē
 fuisse cām incarnatiōis s̄bi dei. Prima est
 hūane nate pueritas. q̄ ex sua malicia iam
 obtenebrata erat vicioz zignoz. atqz obscu-
 ritate. Un qz tenebre hāc lucē nō poterant
 p̄bēdere venit i carnē de^o. vt tenebre pos-
 sent lucere. i. ad cognitōez eius pertingere
 Isa. ix. Populus q̄ habitabat in tenebris
 vidit lucē magnā. Scdo p̄pter insufficien-
 tiā p̄phetici testimoniū. Venerāt em̄ p̄phete
 venerat Jobānes. scz sufficēter illuminare
 nō poterāt. qz non erat ille lux. Un necesse
 erat vt post p̄phetaz vaticiniū. post Jobis
 aduentū lux ipa veniret. z sui cognitōez
 mūdo traderet. Hoc est qd dicit apostol^o
 Hebr. j. Multipharie mltisqz modis oli-
 3 de^o loquēs p̄ibz in p̄phēt. nouissime diebz
 istis locut^o est nob in filio. Tertio p̄p̄ crea-
 turaz defectū. Nam create erāt insufficie-
 tes ducere in cognitōem creatoris. Unde
 mundus p ipm factus est. et mundus eum
 non cognouit. Et ideo necesse fuit vt ipse
 creator p carnem in mundum veniret et se
 ipm notū faceret. Et hodie verificat illud
 quod dicit apostolus. i. Coz. j. Nam quia
 in dei sapientia nō cognouit mūdus p sa-
 pientia deū. placuit deo p stultitiā p̄dica-
 tionis saluos facere credentes.

Ap̄l^o 2° rōm redemptōis s̄bi dei

Dixi secundo q̄ in verbis
 gelista beati Johannes describit generati-
 onis s̄bi diuini vtilitatem. in eo qd dicit In p-
 pria venit. z sui eū non receperūt. Quorū
 aut receperunt eū dedit eis potestatem fi-
 lios dei fieri his qui credit in nomine eius
 Ecce vtilitas cōsecuta ex incarnatiōe verbi
 diuini. In qua attendam^o magnā dei libe-
 ralitatem. quia ampliorē fecit solutionem
 q̄ faceret p̄missionē. Nam p̄missio facta fu-
 it solū suis. i. iudeis Isa. xxxij. Domin^o p̄-
 gifer noster. sed solutio nō solum fuit suis
 facta. sed quorūqz receperūt eum. i. omnibz
 in eum credentibus. Romanoz. xv. Dico
 spm ministz hui^o generatiōis ad imple-
 das p̄missiones patrū. gentes autē super
 misericordia honorare deum. quia miserū
 cordis sunt recepte. Unde Acru. x. dicit.
 Q̄ in nationes grā xpi diffusa est. quia nō
 solum liberis sed etiā seruis. non solū ma-
 sculis sed etiā feminis. Col. iij. In christo
 ihu non est masculus neqz femina. Ponit
 autē fructū hui^o generatiōis. quia dedit
 eis potestatem filios dei fieri. Ecce fructus
 magnitudo. qz p hōmīnes sunt filij dei
 Gal. iij. Dixit de filium suū natū ex mu-
 liere. factum zc. vt ad optōem filioz recipere-
 remus. Circa quod nota q̄ hoies sunt
 tripliciter filij dei fm triplicē assimilatiōem
 ad deū. Primo em̄ p infusione grē dei qui
 cūqz habet grām gratū facientē efficiat filij
 dei. Roz. viij. Accepistis spm in q̄ dama-
 mus abba pater. ad Gal. iij. Qui est filij
 dei misit de^o filiū suū. Scdo assimilāt deo
 p opez p̄fectōem. Un quicūqz opat opera
 iusticie est filius dei Math. v. Diligite in-
 micos et bene facite his vt filij patris vestri
 sitis. Tertio assimilāt deo p̄pter glē adepti-
 onē. et quantū ad animā p lumen glorie. j.
 Joban. iij. Cum apparuerit similes ei eri-
 mus. et quantū ad corpus Philippi iij.
 Reformabit corpus humilitatis nostre.
 Sed diceret. quō hoc est verū. Si em̄
 dedit de^o hominibz hanc potestatem filios
 dei fieri. ergo in potestate nostra est habe-
 re grām infusions p quas sumus filij dei.
 Ad quod respondet fm Thomā. Ex in da-
 tione gratie requirit in adultis consensus
 liberi arbitrij ad iustificatiōem. Un quia
 hoc est in potestate hominis vt p̄sentiat vt
 nō p̄sentiat. p hō dedit ei potestatem. scz susci-

De nativitate christi

piendi grām se pparando. de^o autē pncipali
ter dat grām infundēdo z hoibz pponēdo.
Sic em ille q̄ facit libz z pōit homini ad
legendū dē dare ptatē ad legendū. ita fecit
xp̄us p quē grā facta est. vt dicit **Joh. i.** Quia
opar^o est salutē i medio terre. dedit nob hō po
tēstare filios dei fieri. p grē susceptōz. **Sz**
qz hō nō sufficit cū etiā libez arbitriū idige
at ad hō vt moueat ad grē susceptōz auxilio
grē diuine nō qdem habitual^{is} s̄z mouētis.
Tren. vi. Cōuerte nos dñe z pueremur
Et hec motio vocat^o vocatio interior^{is}. **Roz.**
vi. Quos vocauit. s̄z in castigādo ad p̄se
nendū grē. hos iustificauit grām infundē
do. Quia s̄o p hāc grām hō h̄z ptatem cō
seruādū se in diuina filiatōe. **J. Joh. ultimo**
Quis q̄ nat^o est ex deo nō peccat. sed gene
ratio dei q̄ generamur i filios dei pseruat
cū. Sic q̄ dedit nob filios dei fieri p grāz
gratū facientē p opey p̄fectōem. z p glorie
adeptōem. z hō pparādo mouēdo z pseruā
do grām. **Sz** hōa vtilitas incarnationis
fuit redemptio nra. Nam sic dicit **Aug.** in
sermone natiuitat^{is}. Adam nisi cecidisset xp̄s
ad nos nō venisset. Cui psonat illud apli.
Fidelis s̄mo qz xp̄s ihs venit in hūc mun
dū p̄ctōres saluos facere. **Sup** quo dicit
Aug. Nulla causa veniendi xp̄m nisi pec
catores saluos facere. Tolle morbos. tol
le vulnera. z nulla erit causa medicine. **Et**
Luce. xii. d. Venit em filius homis que
rere z saluū facere qd̄ pierat. **Et** quo seq̄t^o
qz si Adam nō peccasset xp̄s non venisset.
quantū ad illū finē. vt p mortē redemptōz
faceret. **Nat^o** tñ fuisset ppter p̄fectōem vni
uersū. q̄ in hō p̄sistit vt finis iungat^o suo p̄n
cipio. nature nāqz p̄fectio fuit finis incar
nationis. **Tertia** causa z vtilitas incar
nationis fuit p̄fectio beatitudis eterne. **Nā**
nō solū habem^o p eam redemptōez a pena
infernū. s̄z p̄fectōem abundantiorē beatitu
dinis. **Iuxta** illud. **Ego** veni vt vitā habe
ant et abundant^{er} habeant. **Unde** dicitur.
Apud dñm misericōia. z copiosa apud eū re
demptio. **Si** em xp̄s nō fuisset incarnat^o.
aut homo nō peccasset. aut p aliū redēpt^o
fuisset. humana natura in statu glorie dese
cisset a quadā magna gloria. quā habet p
incarnatōez xp̄i. s̄z a visione humanitatis
xp̄i. p quā om̄s sensus nostri exterioriores re
ficiunt. **Iuxta** illud **Joh. i.** Ingredientur
z egredient^{ur}. supple. electi. z pascha inueniēt.

Sz em **Aug.** q̄ntū ad gaudiū corporis.
id est ex corpe xp̄i. z gaudiū aie ex diuinita
te xp̄i. **Unde** **Aug.** in libro **Lur** q̄n z q̄no
de homo. ca. iiii. dicit. Deniqz genus **Ade**
nō mediocriter gaudebit. qz p tali culpa fe
licia p̄moz parentū talē p̄meruit h̄z redem
ptiōne. qz multa maiora z cariora contulit
hominibz q̄ p Adam si nō peccasset conse
ci ruri essent. **Quippe** Adam solūmodo an
gelis coequādus erat nō p̄ficiendus. **Sz**
modo grā redemptōis erat nra sup ange
los eleuata est. Nam diuinitati vnita. sicut
deus et dñs dominat^o angelis z hominibz
Adhuc aliquid maius per ip̄sum speran
tes q̄ p Adam p̄mū habuissent^o s̄z famili
arius diuinitatis dulcedinē gustare. quia
caro illa vnita est cū diuinitate. quā sancti ha
bebunt eternaliter p̄ntez. **Hec** **Augustin^o**

Dixi tertio q̄ in v̄bis p̄missis
themas describit
euāgelista generatōis xp̄i modū z qualita
tem dicens. **Verbū** caro factū est. i. de^o fact^o
est homo. **Circa** qd̄ sciendū qz hō quidā ma
le intelligētes sumpserūt occasionē errorz.
dicentes. **Verbū** ita caro factū est. ac si ip̄z
vel aliquid eius sit in carnē p̄uersum. sicut
cum farina fit panis. aer ignis. **Et** hic fuit
Eutices q̄ posuit cōmixonē naturarū in
xp̄o. dicens in eo tñ fuisse dei z non hois
naturā. **Sed** h̄ est falsissimū z stultissimū.
qz ex q̄ vt dicit h̄ euāgelista. **Verbū** erat
deus. **Deus** autē est immutabilis. vt dicit
Malachie. iij. Ego deus z nō mutoz. **Nū**
nullo mō p̄t esse q̄ in aliā naturā p̄uertat.
Est ḡ sensus. **Verbū** caro factū est. i. v̄bz
carnem assumpsit. non q̄ ip̄m v̄bū caro sit.
sic si dicim^o. homo factus est albus. nō qz
ip̄e sit ip̄a albedo. sed qz albedinē assūpsit.
Assumpsit autē nō solū carnez. s̄z etiā carnē
animatā. licet h̄ nō exp̄mat. **Unde** **Arrius**
dixit ip̄m assumpsisse carnē sine aia. dicens
diuinitatē esse loco aie. qd̄ tñ falsum est. qz
xp̄s solus faret se h̄z animaz **Matth. xxvj**
Tristis est aia mea. **Item.** **Lepit** federe et
mestus esse. **Due** sunt passionēs aie. **Itēz**
qz diuinitas nō p̄t esse forma. sicut nec an
gelus vniri corpi p modū forme. cum p̄m
suā naturā a corpe sit separat^o. **Item** si nō
assumpsisset carnē animatā. nec p̄sequēs
carnē veram. quia caro sine anima non est
caro nisi equiuoce. quia dicit^o cadaver po

tius q̄ caro. Nec assumpsit aliā aīaz q̄ hūa
 nā. sicut Apollinaris finxit dices. tū aīaz
 sensitivā z nō rōnalem assumpsisse. quia si
 sic. tunc nō reparasset animā rōnalem ex q̄ eā
 nō assumpsit. qz ad hūānā naturam as-
 sumpsit vt eam repararet. z sic null' fruct'
 ex incarnatōe eius puenisset. **Sed** dice-
 res. quare h nō determinat euāgelista solū
 de carne faciēs mentionē. Rūdeo ppe q̄tu-
 or. **Primo** ppter manicheos q̄ dicūt xp̄um
 carnē fantastica assumpsisse z non veram.
 dicentes nō decuisse eum assumere veram
 carnē tāq̄ dyaboli creaturā. **Et** ideo euā-
 gelista facit de carne mentionē. **Secundo**
 ad demonstrandū erga nos dei magnitu-
 dinē pietatis z benignitatis. **Si** em mag-
 nū pietatis signū fuisse si deus assumpsit
 animā rōnalem tāq̄ mag' pformem di-
 uinitati. multo maioris pietatis est signū
 assumere carnē. q̄ omnino elongata est a sim-
 plicitate deitatis. qd est inestimabile signū
 pietatis. fm quod dicit ap̄ls. j. ad **Thimo.**
 iij. **Magnū** pietatis sacramentū quod ma-
 nifestatū est in carne. **Tertio** ad demonstrā-
 dum veritatē et singularitatem vnionis in
 xp̄o. Alijs em hominib' sanctis vnū deus
 quantū ad animā solū. sicut dicitur **Sap.**
 viij. **Per** nationes in anias sanctas se tras-
 fert. **Amicos** dei et p̄betas constituit. **Sz**
 qz verbū dei vniretur carni. hoc est singu-
 lare in xp̄o. fm illud **Psalmi.** **Singulari-**
 ter sum ego **Job.** xviij. **Non** adequabitur
 ei q̄nū. **Quarto** ad insinuandam congrui-
 tatē humane reparatōis. **Homo** em p car-
 nem infirmabat. **Et** ideo euāgelista vo-
 lens aduentū verbi congruū esse repara-
 tioni nostre. mentionē specialiter de carne
 fecit vt ostenderet qz caro infirma p carnē
 verbi reparata fuit. **Et** hoc est quod apo-
 stolus dicit **Romanoz.** viij. **Nam** qd ip̄os-
 sibile erat legi in qua infirmabat p carnem
 deus filiū suū mittens in similitudinē car-
 nis peccati. de peccato damnauit peccatū.
Et his omnib' patet iste articulus fidei.
 qz dei filius vnuit sibi naturā humanam.
 id est. carnē et animā rōnalem. ex quib'
 cōstat vnū suppositū et vna p̄sona. sicut et
 anima et corpore factus est vn' homo. **Ita**
 qz mox vt caro illa ope spū sancti sanctifi-
 cata z a reliqua carne separata fuit. verbū
 deo cū aīa vniret. **Sed** tū mebroz illius
 dñici corpis distinctio. in ip̄o momēto cō-

ceptionis et vnionis dei et hominis adeo
 erat parua vt hūano visui vix posset sabij-
 ci. **Dieb' tū** quadraginta pfecta est z nota-
 bilis effecta. fm **Augu.** sup illud **Johan.** ij.
Quadraginta sex annis edificatū est h' tem-
 plū. **Hoc** et mg' in. iij. sniaz. dū tūc. iij. no-
 tar. zc.

De nativitate Christi. III
 Sermo X

Nat' est nobis sal-
 uator mūdi. **Luce.** ij. **Cum** natiui-
 tas xp̄i p angelum pastorib' sit an-
 nūciata. nemo dubitet qz ip̄a sit in oculis
 hominū mirabilior ceteris. et prestantior
 vniuersis. eo qz angeli nō cōstueuerant soli-
 ta z cōsuetā ac fm cursum nature cōtingē-
 tia. sed rara z insolita ac supra cursum na-
 ture occurrentia nūciare. **Ideo** apparet qz
 natiuitas xp̄i multum est mirabilis. **A**
Legim' em triplicē natiuitatē. **Prima**
 natiuitas est vituperabilis. z est natiuitas
 humana. que est vilis et immūda. z p cōse-
 quēs miserabilis. **Ideo** **Job.** xv. dicit. **Quis**
 est homo qui immaculat' appareat nat' de
 muliere. **Sap.** viij. **In** ventre matris mee
 figuratus sum caro. decem mensū tempe
 coagulatus sum in sanguine. **Itē** obno-
 uā peccato. **Ephē.** ij. **Passimus** filij ire. **Sto.**
In hac ira nascitur omnis homo. **Item** pen-
 nalis et miserrima. **Job.** xiiij. **Homo** nat'
 de muliere. **Item** p̄cupiscētia fomitis in-
 flāmata. **Jacobi.** iij. **Inflāmat** rotam nati-
 uitatis nostre. **Item** tenebris ignorantie
 inuoluta. **Job.** ij. **Pererat** dies illa in qua
 natus sum. **Noctem** illam tenebrosus tur-
 bo possideat. **Iesus** vidit hominē a natiui-
 tate cecū. **Item** transitoria et instructuosa.
Sapientie. v. **Quid** nobis profuit supbia
Secūda est cōmendabilis natiuitas gra-
 tie. et ratione cause z rōne effectus. **Causa**
 est fides. ratio in effectu. **Joh.** v. **Omnis**
 q̄ credit qm̄ ihs est xp̄us ex deo natus est.
Joh. j. **Decit** eis potestatem. zc. qui ex deo
 nati sunt. **Charitas** vero in affectu. **Om̄is**
 qui diligit fr̄em suū ex deo est. **Joh.** iij.
Item iusticia operū in effectu. **Johan.** ij.
Om̄is qui facit iusticiam ex deo natus est
Effectus huius natiuitatis spū alie est tri-
 plex. **Primo** peccatum fugat. **Johan.** iij.
Om̄is qui natus est ex deo non peccat.
Item vincit mundū. **Joh.** v. **Om̄e** quod